

בבית הדין המשמעתי לערעורים
באוניברסיטת תל-אביב

המערער (הנקבל):
ע"י בא כוחו עו"ד עמית גורביץ

נגד

המשיבה (הקובלת): אוניברסיטת תל אביב
ע"י בא כוחה עו"ד ירון זהבי

פסק דין

1. המערער אשר יוצג בערעור על ידי עו"ד עמית גורביץ מבקש לחזור מהסכם הטעון אשר הוביל לפסק הדין בערכאה קמא. לדבריו ההסדר גובש עם רשויות האוניברסיטה על ידי אביו (אשר איננו עורך דין). עוד הסביר המערער כי הוא הודה בטרם הוצג הסדר הטעון בפני וועדת המשמעת, ומשהוצג הסדר הטעון התברר לו כי ההסדר שונה מזה אשר חשב כי הוסכם לגביו ואשר על בסיסו נתן את הודאתו.
2. כתב הקובלנה עסק בהתפרעות של המערער בקמפוס כאשר הוא נדרש למסור פרטים לאנשי הבטחון של האוניברסיטה. למערער טענות כנגד אנשי הבטחון ואולם גם המערער מודה כי טענות אלו אינן מצדיקות את ההתפרעות שבה הוא הורשע. בין השאר מודה המערער בקללות כנגד אנשי הבטחון אשר הדעת איננה סובלת. אין מחלוקת אפוא כי ההרשעה בדיון יסודה והשאלה היא לגבי היקף העונש הראוי.
3. במהלך הדיון ניתן היה להתרשם כי הקבילה לא הולכה שולל את המערער ואביו בשלב גיבוש הסדר הטעון, אך השאלה אם הבינו המערער ואביו את ההסכמות לאשורן נותרה פתוחה.
4. אנו סבורים כי יש מקום להנחיה כללית לאוניברסיטה בנוגע להסדרי טעון כדי למנוע קשיים מעין אלו בעתיד. כנהוג במדינת ישראל בהליכים פליליים, ועל דרך האנאלוגיה לענייננו, יש יתרון רב בכך שהסדר טעון יוגש בכתב לוועדת המשמעת בחתימת הצדדים. פעולה פשוטה זאת הייתה מסירה כל ספק בענייננו וממזערת ככלל את האפשרות לחוסר הבנה אמיתי או מדומה באשר למשמעות ההסדר ותוכנו. אין כמובן לפסול מצב שבו יש הודעה ספונטאנית של הנקבל ללא הסדר אך כאשר ההודעה מהווה חלק מהסדר יש יתרון רב בפירוט בכתב של "התמורה" אותה מקבל הנקבל כנגד הודאתו. כמו כן, מן הראוי לציין באותו מסמך באופן בולט כי מרגע ההודאה הרי שההסדר אינו מחייב את וועדת המשמעת והיא רשאית לפסוק עונש אחר מאשר הוסכם על ידי הצדדים.
5. מכל מקום, דרישת הכתב הנזכרת להסדרי טעון אינה מהווה חלק מתקנון ועדת המשמעת והיא אינה מחייבת את האוניברסיטה. אולם, עמדתנו היא כי בהעדר כתב הנטל יהיה על רשויות האוניברסיטה להוכיח כי הנקבל היה מודע לתוכנו של הסכם הטעון ועל כן לא נפל פגם ברצונו בעת ההודאה כחלק מההסכמה על הסדר הטעון.
6. לגופו של עניין, הצענו לצדדים להימנע מהכרעה משפטית בערעור ולהסכים לענישה הבאה אשר להבנתנו מקיימת בקירוב את ההסכמה המקורית שבין הצדדים:
  - i. פסילת היתר הכניסה לקמפוס עם כלי רכב אשר כבר התבצעה בפועל תישאר בעינה.

ii. עונש הרחקה בפועל לסמסטר אחד אשר יומר ב-50 שעות של עבודה לתועלת הציבור. תנאי לתחילת הלימודים בסמסטר א' תשע"ד יהיה סיכום עם האוניברסיטה על מתכונת העבודות והביצוע שלהן יושלם עד לתחילת הלימודים בסמסטר ב' תשע"ד וכתנאי להמשך הלימודים.

iii. קנס של 1800 שח לקופת האוניברסיטה.

7. כמו כן, הצענו כי האוניברסיטה תצהיר כי היא לא תשתמש בהודאתו של הנקבל בכל הליך משפטי עתידי של האוניברסיטה כנגד הנקבל, אם יהיה הליך שכזה. כמו כן, אם תתבע האוניברסיטה או צד ג' (ובכלל זה מבטח של האוניברסיטה) את הנקבל על נזק שנגרם בארוע נשוא הקבילה לכלי רכב של האוניברסיטה הרי שמהסכום שתקבל האוניברסיטה בתביעה, במישרין או בעקיפין, יקוזז סכום הקנס ששילם הנקבל.

8. לאחר הדיון העבירו לנו שני הצדדים את הסכמתם להצעתנו ועל כן אנו נותנים לה תוקף מחייב כהחלטה בערעור.

ניתן היום, 7.7.13, בהעדר הצדדים.

עותמאן אלשייך

חבר בית הדין

פרופ' שרון חנס

אב בית הדין

פרופ' חנה טרגן

חברת בית הדין

פסק הדין יפורסם ללא שם הנקבל